

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 У 024079 20 Увп
Бања Лука, 29.9.2021. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија, Страхине Ђурковића предсједника вијећа, Душка Бојовића и Смиљане Мрша чланова вијећа, уз учешће записничара Тамаре Кочић, у управном спору по тужби ГП К. а.д. Б. Л. заступаног по законском заступнику - генералном директору мр Б. Ђ., Трг с. Ј. број ... (у даљем тексту: тужилац), против рјешења број 21.05/475-111/18 од 7.12.2018. године Управа ..., Б. Л. (у даљем тексту: тужена), у предмету утврђивања права својине по члану 8а. Закона о приватизацији државног капитала у предузећима, одлучујући о захтјеву тужиоца за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Бањалуци број 11 0 У 024079 19 У од 5.6.2020. године, у нејавној сједници одржаној дана 29.9.2021. године донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се уважава, пресуда Окружног суда у Бањалуци број 11 0 У 024079 19 У од 5.6.2020. године се преиначава, тако да се тужба уважава и оспорени акт поништава.

Одбија се захтјев тужиоца да му тужена надокнади трошкове поступка.

Образложење

Побијаном пресудом је одбијена тужба против оспореног акта тужене, којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против рјешења број 21.11/475-62/11 од 12.06.2018. године Подручна ... у Б. (у даљем тексту: Подручна ј. Б.), којим је одбијен захтјев тужиоца за признавање права својине на непокретностима означеним као, к.ч. број 554/5 уписаној у зк. уложак број 2069 к.о. (СП) Б., к.ч. број 554/27 уписаној у зк. уложак број 2950 к.о. (СП) Б. и к.ч. број 538/62 уписаној у зк. уложак број 6656 к.о. (СП) Б. Л..

Одбијање тужбе образложено је разлозима да нису испуњени услови да се призна, у смислу члана 8а. Закона о приватизацији државног капитала у предузећима („Службени гласник Републике Српске“ број 51/06, 1/07, 53/07, 41/08, 58/09, 79/11 и 28/13, у даљем тексту: ЗОПДКУП) тужиоцу право својине на предметним непокретностима, без обзира што је то земљиште, означено по новом премјеру као к.ч. 1349 уписано у ПЛ број 331 к.о. Б. 6 на име тужиоца, наведено у програму приватизације државног капитала ОДГП К. Б. правног предника тужиоца, код чињенице да је к.ч. број 554/5 у зк. улошку број 2069 к.о. (СП) Б. уписана као општенародна имовина - право коришћења Предузеће ... В. Б. са 1/1 дијела, а к.ч. број 554/24 уписана у зк. улошку број 2950 к.о. (СП) Б. као општенародна имовина - право коришћења Друштва пријатеља дјецe Б. П.-П., а и к.ч. број 538/62 уписана у зк. улошку број 6656 ко. (СП) Б. као

општенародна имовина, док је упис у посједовном листу у корист ГИК К. ОУР Г. за којег тужилац наводи да је његов правни предник извршен на основу аерофотограметријског снимања 1969. године. При томе из налаза и мишљења вјештака грађевинско-архитектонске струке произилази да предметно земљиште није приведено трајној намјени у складу са важећим спроведбеним документом просторног уређења, те да земљиште у затеченим границама не чини тим планским документом утврђену парцелу у границама изузимања II Фазе спроведбеног документа јер је предвиђено у већој површини и у другачијим границама, у вези са чим је вјештак навео да су неки изграђени објекти евидентирани на графичким приказима тог спроведбеног планског документа али да нису предвиђени за задржавање, а да уколико постоје подаци да су евидентирани аерофотограметријским снимањем из 1969. године у затеченим габаритима, сматрају се легално изграђеним, али да у складу са чланом 5. Одлуке о легализацији бесправно започетих или изграђених објеката или дијелова објеката на територији Град Б. треба да су изграђени од материјала који обезбјеђују трајност и сигурност објекта, док за објекте који су касније изграђени у склопу тог комплекса тужилац није приложио потребна одобрења за грађење, која се с обзиром на важеће планско рјешење нису могла прибавити за објекте који нису трајног карактера.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање пресуде (у даљем тексту: захтјев) тужилац оспорава њену законитост, истичући да није од утицаја што предметно земљиште није приведено трајној намјени у складу са важећим спроведбеним документом просторног уређења, будући да је у складу са тим планским документом предвиђено у већој површини и другачијим границама, чија реализација не зависи само од тужиоца него и других власника који граниче са предметним земљиштем, код чињенице да предвиђени објекат друге фазе само једним неправилним дијелом пада на предметно земљиште. Такође није од утицаја што изграђени објекти, од којих су неки евидентирани и на графичким приказима наведеног спроведбеног планског документа, нису предвиђени за задржавање, а имајући у виду да су објекти изграђени прије више од 50 година и да служе истој сврси којој су служили откако су изграђени у истом привредном друштву односно његовим правним предницима, па је и за очекивати да се објекти који су изграђени прије више од 50 година не уклапају у садашњи регулациони план. Исто није од утицаја чињеница да су неки објекти изграђени од дрвета, а неки да су зидани, те је апсурдна тврдња да су изграђени од материјала који не обезбјеђују трајност и сигурност објеката, а то из разлога што се ради о објектима који више од 50 година служе у сврху обраде дрвета ради даље употребе у грађевинарству, за коју сврху су апсолутно одговарајући. Такође није од утицаја што предметно земљиште није изграђено према регулационом плану у вријеме приватизације, будући да су неки објекти изграђени прије 1969. године кад за то подручје и није било никаквог плана, па није за очекивати да се објекти изграђени за „тесарски погон“ прије више од 50 година, уклапају у било који па и у важећи регулациони план, у вези са чим суд губи из вида да је у вријеме изградње то подручје било предграђе те да за то подручје и такве објекте није била потребна грађевинска дозвола, сходно чему се ти објекти сматрају легално изграђеним јер су евидентирани аерофотограметријским снимањем 1969. године у затеченим габаритима и уписани на његовог правног предника ГИК К. ОУР Г.. Напомиње да су објекти грађени у вријеме другачијег политичког и својинско-правног система, у којем су одлукама државних органа средства рада па и земљишта додјеливана предузећима која су била државна односно друштвена, тако да се предметно земљиште водило и води у његовим књигама и као такво је унијето у укупан капитал друштва односно у програм приватизације и купљено од стране акционара у поступку приватизације, сходно чему је неоснована констатација суда да то земљиште као

неизграђено градско земљиште није могло бити предмет приватизације. При томе су пословни објекти и земљиште које се налази испод објеката а и око објеката, који су предмет овог поступка, уведени као једна изграђена цјелина, а није уведено само земљиште. Код чињенице да се и у вријеме извршене приватизације објекти евидентирани аерофотограметријским снимањем 1969. године, сматрају легалним објектима, произилази да је самим тим и земљиште било изграђено, па тако да . предметно земљиште заједно са другим његовим објектима, чини једну производну цјелину која је дио његовог производног процеса, што је и утврђено од стране вјештака грађевинско-архитектонске струке, који је констатовао да је предметно земљиште изграђено с обзиром да је увидом у документацију и увиђајем на лицу мјеста утврђено да на предметном земљишту постоје зидани објекти изграђени прије 1969. године, а и неки објекти новијег датума, те да постоји неуређена саобраћајница и манипулативна површина, стубна трафостаница и хидротехничка инфраструктура. Како неуређена саобраћајница и манипулативна површина служе својој сврси, нема потребе за додатним уређивањем тих површина, јер су као такве погодне да служе сврси, за коју су и изграђене, то јест за саобраћај теретних и других возила унутар његовог круга, што је и ограђено металном жичаном оградом у коју се улази кроз постојећу капију, уз постојећи објекат портирнице, са саобраћајницама и са другом потребном електро и хидро инфраструктуром. Како се у савјесном посједу предметног земљишта он и његови правни предници налазе најмање 50 година, а да то земљиште и није било предмет приватизације Дрвне индустрије В. Б. и Друштва пријатеља дјецe Б. П.-П. који су уписани у земљишне евиденције са правом коришћења, сматра да су били испуњени услови да му се у смислу члана 8а. ЗОПДКУП утврди право својине на предметним непокретностима. Предлаже да се побијана пресуда укине и предмет врати на поновно суђење или да се пресуда преиначи тако да се тужба уважи и оспорени акт поништи, а тужена обавезе да му надокнади трошкове управног спора и трошкове поступка по предметном захтјеву.

Тужена у одговору у свему остаје код разлога оспореног акта и предлаже да се захтјев одбије.

Заинтересовано лице у овом управном спору, Град Б. заступан по Правобранилаштво Р. С. – Сједиште з. Б., у одговору на захтјев наводи да је побијана пресуда правилна. Понављајући разлоге из побијане пресуде исиче да наводи тужиоца да је стицалац у савјесном посједу најмање 50 година и да предметно земљиште није било предмет приватизације других субјеката, не могу довести до стицања било каквих права на непокретностима које су предмет овог поступка, јер је неспорно да тужилац није доказао правни основ стицања предметне непокретности од правног предника, код чињенице да је у катастарском оперативном уписан на основу аерофотограметријског снимања, та да су поменуте парцеле по старом премјеру уписане у зк. улошцима као општенародна имовина, од којих су двије парцеле са правом коришћења других правних лица, сходно чему је суд правилно закључио да нису испуњени услови за примјену члана 8а. ЗОПДКУП, имајући у виду да се ради о земљишту које није приведено трајној намјени, односно да се ради о неизграђеном грађевинском земљишту, тако да и није могло бити предмет приватизације. Предлаже да се захтјев одбије.

Размотривши захтјев, одговоре на захтјев, побијану пресуду и остале прилоге у списима предмета, на основу одредбе члана 39. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС), одлучено је као у изреци ове пресуде из сљедећих разлога:

Из података у спису произлази да је рјешењем Подручна ј. Б. одбијен захтјев тужиоца за признавање права својине у његову корист на предметној непокретности означеној као к.ч. број 1349 званој економско двориште, у нарави привредна зграда површине 958 m² и економско двориште површине 7937 m², укупне површине 8895 m², уписаној у п.л. број 331 к.о. Б. Л. 6 на име тужиоца са 1/1 дијела, што се по старом премјеру односи на к.ч. број 554/5 површине 6745 m² уписаној у зк. уложак број 2069 к.о. Б. Л. као општенародна имовина са 1/1 дијела - право коришћења Предузеће ... В. Б. Л. са 1/1 дијела, те к.ч. број 554/27 површине 1625 m² уписаној у зк. уложак број 2950 к.о. Б. Л. као општенародна имовина са 1/1 дијела - право коришћења Друштва пријатеља дјече Б. П.-П. са 1/1 дијела и к.ч. број 538/62 површине 525 m² уписаној у зк. уложак број 6656 к.о. Б. Л. као општенародна имовина са 1/1 дијела, а које земљиште је приликом излагања података на јавни увид од 9.11.1977. године, након аерофотограметријског снимања уписано у п.л. број 331 к.о. Б. Л. ... на ГИК К. ОУР грађење са 1/1 дијела. У току поступка пред првостепеним органом се ДИ В. Б. као правни сљедник Предузећа дрвне индустрије В. Б. изјаснило да нема интереса за учешће у поступку, а од Окружног привредног суда у Бањалуци је прибављен допис којим је потврђено да правно лице Друштво пријатеља дјече Б. П.-П. није уписано нити је било уписано у регистар правних лица тог суда, а насупрот чему из увјерења Инвестиционо ... Р. С. (ИРБ РС) број 10-28-2/11 од 3.3.2011. године произлази да је ОДГП К. Б. као правни предник тужиоца, предао Програм приватизације дана 24.2.2002. године, који је одобрен рјешењем Дирекција ... Р. С. број 01-544-4/99 од 22.05.2000. године, у којем програму у обрасцу П-1 у поглављу VIII (подаци о некретнинама) је наведена парцела број 1349, а да из рјешења Основног суда у Бања Луци број У-1-1521/2001 од 28.01.2001. године произлази да је уписана у судски регистар промјена својине дијела државног капитала ОДГП К. Б. Л. тако да предузеће убудуће послује под садашњим називом тужиоца. На основу таквог утврђеног чињеничног стања, а позивајући се на налаз и мишљење вјештака грађевинско-архитектонске струке, према којем предметно земљиште није приведено трајној намјени, те да постојећи објекти нису предвиђени за задржавање, нити је било одређено земљиште за редовну употребу тих објеката према регулационом плану који је важио у вријеме приватизације или другим урбанистичким актом, а и да објекти нису изграђени од материјала који обезбјеђују трајност и сигурност објеката, као и да за постојеће објекте није прибављено одобрење за грађење, уз констатацију да тужилац није доказао правни основ стицања предметних непокретности од правног предника, те да је на том земљишту уписана општенародна имовина, а на двије парцеле и право коришћења друга два правна лица, закључено је да нису испуњени услови за примјену члана 8а. ЗОПДКУП, код чињенице да је у катастарском оперативном тужилац односно његов правни предник уписан на основу аерофотограметријског снимања. То је потврђено оспореним актом одбијањем жалбе тужиоца, а оспорени акт је оснажен побијаном пресудом, са разлозима који су већ изнесени у уводном дијелу образложења ове пресуде.

Побијана пресуда није правилна а самим тим ни законита.

Наиме, није спорно да је одредбом члана 8а. ЗОПДКУП прописано да на основу евиденције о извршеној приватизацији државног капитала у предузећима по одредбама Закона о приватизацији државног капитала у предузећима ("Службени гласник Републике Српске" број 24/98, 62/02, 38/03 и 109/05) и одредбама Оквирног закона о приватизацији предузећа и банака у БиХ („Службени гласник БиХ" број 14/98), ИРБ РС по захтјеву предузећа издаје увјерење у којем се означавају непокретности онако како

су у почетном билансу стања (програм приватизације) означене и исказане у имовини предузећа које је било предмет извршене приватизације (став 1), те да на основу увјерења из става 1. тог члана, земљишнокњижне, катастарске документације и извода из судског регистра о оснивању предузећа, а по захтјеву предузећа, тужена управа спроводи поступак и након извршеног увиђаја и изјашњења од стране лица геодетске струке у погледу идентификовања земљишта испод објекта и земљишта које је неопходно за редовну употребу објекта, а по потреби и изјашњења вјештака друге струке, доноси рјешење којим се одлучује о праву својине подносиоца захтјева на објекту који је био предмет приватизације и на земљишту неопходном за редовну употребу тог објекта (став 2). У том поступку су у смислу става 3. тог члана, странке предузеће из става 1. тог члана и Правобранилаштво Р. С., са чим у вези није сувишно истаћи да није од утицаја што је у предметној управној ствари Правобранилаштво Р. С. заступало Град Б. као заинтересовано лице, а у смислу става 4. тог члана правоснажно рјешење из става 2. тог члана тужена управа доставља надлежном органу, који је дужан то рјешење спровести у јавним евиденцијама о непокретностима.

У складу са наведеним одредбама, Подручна ј. Б. је провела поступак, уз учешће вјештака архитектонско-грађевинске струке, уз констатацију да су предметне непокретности ушле у програм приватизације правног предника тужиоца ОДПП К. Б., при чему су те непокретности у програму приватизације означене као „тесарски погон – Пиланска“ са ознаком парцеле 1349 површине 8895 m². Код чињенице да те непокретности представљају једну цјелину, што тужилац и истиче, а што и произилази из налаза и мишљења вјештака грађевинско-архитектонске струке, није прихватљиво закључивање тужене у оспореном акту да нису испуњени услови из члана 8а. ЗОПДКУП за утврђивање права својине тужиоца на предметним непокретностима. Ово из разлога што нису утврђени сви релевантни подаци за одлучивање у предметној правној ствари, а што се превасходно односи на то да ли су и који објекти били изграђени на предметном земљишту прије 1969. године, будући да се такви објекти и сматрају легално изграђеним, на шта тужилац основано указује, имајући у виду да су предметне непокретности предвиђене као тесарски погон и да објекти на том земљишту служе обради дрвета ради даље употребе, па тако да и представљају једну технолошку цјелину, са објектима који служе за складиштење и прераду дрвне грађе и земљиштем које служи за употребу тих објеката, са саобраћајницама и другом потребном инфраструктуром.

Стога је без утицаја позивање тужене у оспореном акту и суда у побијаној пресуди да предметно земљиште није приведено трајној намјени и да постојећи објекти нису предвиђени за задржавање, а нити да није било одређено земљиште за редовну употребу према регулационом плану који је важио у вријеме приватизације или другим урбанистичким актом, те да објекти нису изграђени од материјала који обезбјеђују трајност и сигурност објекта, а и да за постојеће објекте није прибављено одобрење за грађење, што све основано тужилац истиче у предметном захтјеву.

Према томе, произилази да су у поступку доношења оспореног акта учињене повреде правила поступка из члана 8. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“ број 13/02, 87/07, 50/10 и 66/18 у даљем тексту: ЗОУП) према којем се у поступку мора утврдити право стање ствари, и у том циљу морају се потпуно и правилно утврдити све чињенице и околности које су од важности за доношење законитог и правилног рјешења, што је у конкретном случају изостало.

Из изнијетих разлога, по оцјени овог суда у побијаној пресуди су остварени разлози њене незаконитости из одредбе члана 35. став 2. ЗУС-а, па се на основу члана 40. став 1. и 2. истог закона захтјев тужиоца уважава и побијана пресуда преиначава тако да се тужба уважава и оспорени акт поништава, јер је остварен разлог из члана 10. тачка 4. ЗУС-а за његово поништавање.

Како је тужилац у предметном захтјеву затражио да му тужена надокнади трошкове управног спора и трошкове поступка поводом предметног захтјева, које трошкове није определио, нити је у тужби подносио захтјев за накнаду трошкова управног спора, тај захтјев тужиоца за накнаду трошкова управног спора и трошкова по предметном захтјеву је одбијен, у смислу одредбе члана 396. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС” број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 и 61/13) који закон се на основу члана 48. ЗУС-а примјењује у управним споровима на питања која нису регулисана ЗУС-ом, а којим чланом ЗПП-а је прописано да је странка дужна да у захтјеву определијељено наведе трошкове за које тражи накнаду, што тужилац и није учинио.

Записничар
Тамара Кочић

Предсједник вијећа
Страхиња Ђурковић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић